

Redactori: Mihail Polihroniade și Ioan-Victor Vojen.

FAPTE ȘI IDEI

Națiunea împotriva Statului de import

de Nicolae Roșu

de Vasile Mariu

În interval de o săptămână au strălucit în stradă izbucnirile de spădă ale revoluției publice. Au fost momente în care se putea crede că asistăm la un adevărat război civil. Burghesia s'a răzduit să existe. Prin ea însăși. Pronunțându-și sever rechiziții. Subsemnând verdictul de condamnare al protipendadei politice. Lovind cu o desgustătoare violență în prerogativele statului democratic. După o existență de câteva decenii numai, divorțul dintre burghizie și democrație se desființează. Naționalismul exclusivist, integral, își asumă întreaga răspundere a momentului politic prin care trece. Scărnăva împreunare, dintre democrație și naționalism, care a pervertit o bună parte din intelectualitatea românească remorcând-o servilului calmului politic întâmpinând rezistența violentă a practicii sociale, a pragmaticei ideologice.

Căci ce poate să însemne altceva manifestarea funcționarilor și a profesorilor? Cum poate fi tălmăcită violența acestor categorii profesionale? Mișcarea concentrată din interiorul unei săptămâni și-a subliniat inconcitant și definitiv obiectivele.

Lupta — dădă împotriva unui guvern care nu mai ține în mână frâiele autorității pentru că și-a pierdut capacitatea de rezistență morală. Lupta se duce împotriva guvernelor de ieri sau de azi. Împotriva tuturor guvernelor de mâine, dacă vor fi de proveniență democratică, recrutate prin interesele de culise ale cluburilor, și conștințite de ignoranța molohului electoral. Împotriva statului democratic care a dezechilibrat viața socială a națiunii, transformând pe producătorii de orice categorii în competitori burocratici, și măcinând prestația instituțiilor fundamentale până a le reduce la rolul meschin de anexe ale clubului politic. Împotriva acestor instituții care nu și mai îndeplinesc funcțiile esențiale, împotriva tuturor partidelor politice, împotriva parazitismului burocratic, împotriva statului însuși deformat de vicile organice ale democrației.

În timp ce funcționarii și profesorii manifestau instinctul de apărare al națiunii din care făceau parte, un ministru, trăgând perdea împușcătații morale peste prozenetismul politicanismului democratic, consimnea într-un comunicat oficial minciuna suverană, paravanul de apărare al clientelei electorale. Guvernele democratice n'au multiplicat monstruos numărul de funcționari? Guvernele democratice sunt imaculate de orice atingere cu prostiția urnelor electorale? Numirile ilegale făcute din 1926 până astăzi, pe care le discută noctambulii ministeriali nu cad în sarcina democrației țărăniști? Pe implepații de mișcare, unguri, care la halta Grivița au precipitat un tren în prăpastia morții, cine i-a acreditat? Bugatvorul legilor făcute de actualul ministru de finanțe. D. Stan Vidrighiu.

Splonii bulgari dela poșta

centrală cine i-a adus în București? Nu cumva d. C. Anghelov omul de încredere al țărăniștilor? Un ministru care sfidează mișcarea tuturor categoriilor profesionale, cu o minciună pronunțată oficial, nu se demite ca orice delictent al unui regim de stupida îndobitocire?

Dar să trecem mai departe. Studenții reacționează împotriva satrapiei universitare și profesorilor dela Drept din București, răspund cu amenințări de birjari, din care se desprinde categorica transformare a catedrei într-o moșie personală. Baricații la adăpostul nepotismului, al favoritismului și al clicei politice, profesorii își îngăduie să multiplice tazele pentru a mări veniturile personale, și să confecționeze regulamente secrete pentru odihna de apoi a impotenței intelectuale. Și peste toate aceste fapte care pronunță imperativul unei condamnări definitive: a instituțiilor măcinate de sterilități organice, a universității transformată în oficiu de plasare pentru mandarinatul intelectual, a partidelor politice înhamate la jugul electoral, a statului democratic inutil și periculos chiar, pentru că întreține o permanentă stare de ne-

mulțumire, peste această revoltă împotriva statului se ridică o forță organizată, o acțiune tenace și hotărâtă, concretizată într-o manifestare la mormântul Eroului Necunoscut. Câteva mii de oameni? Prea puțin. O minoritate organizată care i-a adunat pe aceștia fără ca toți să-i cheme!

Și dincolo, peste baricadele faptelor reale o droaie de publiciști, de mici intelectuali care gânguresc formule seci și pedante, de sociologi îngâmfați și apocaliptici în detronările lor ideologice. Și toți fără deosebire parazitați delat statul ca funcțiuni lucrative, lată pe stăpânitorii ideilor. Lată pe cărmăciții ideologilor, Boscorodind nepuțințioși în calculele lor de prozenetici ai faptelor.

Profesorii nu i-au văzut lângă ei, studenții nu le-au strâns mâna prieteneste, mișcarea unei zile și a unei străzi dinamizată de legionarii faptelor reale nu le-a simțit lipsa. În zilele acelea s'au indeletnicit cu studiul lacheismului, de aceea, după bunul sfat al maestrului lor I. I. Rousseau, le spunem: „lasclate e Ideologia et studiate la zucaleria”.

Nicolae Roșu

Semnele au apărut și llichidarea nu mai poate întârzia. Protestul cu răscolitor ecou în mase al profesorilor Forțu, care a angajat spontan adieziunea masivă a corpurilor profesionale constituite, mișcarea cu largi și nebănuite resfrângeri a funcționarilor de stat, sortiți să fie sacrificați din nou, impresionanta demonstrație naționalistă a tineretului universitar, protejată de către biserica oficială însăși, greva lucrătorilor și mecanicilor dela calea ferată, toate la un loc nu alcătuiesc decât un singur adevăr, acela că națiunea în toată componența ei, dincolo de interesele respective ale breslelor, a declarat război Statului actual, Statului de import.

Aceasta e realitatea: națiunea română de totdeauna a declarat război Statului de niciodată. Și să fim bine înțeleși: dintru început la întrebarea legitimă dacă există un Stat românesc, vom răspunde nedot nu! Există un solu de Stat, el actual, dar acesta nu aparține națiunii ci unor coterli cari nu au măcar meritul de a-l fi eucerit. Și nici n'a filnțat vreodată un stat românesc.

Un stat se naște exact în momentul în care națiunea, luând cunoștință de forța ei, e coaptă de evenimente pentru a se integra sub forma juridică numită Stat. Ori Statul românesc

trebuie creat abia acum, când națiunea s'a încheagat într-o unitate perfectă, organică și indestructibilă și prin viața ei cea nouă e capabilă să-și dea dinlăuntru și pe deasupra ei, un stat. Fieșce și autentic.

Ca națiune există de mult; dela primele înjghebări volvodale. Această națiune, de structură agrar-pastorală, s'a perpetuat dealungul veacurilor într-o organizație primitivă, ne-creatoare de instituții proprii, ocrotită și păstrată, fără voință lor directă de către interesele respective, politice ori economice, ale statelor limitrofe, care ele, erau intrădeavăr state. Pentru că a existat un stat turcesc, un stat ungar, un stat polon și mai ales un stat moscovit, dar niciodată un stat românesc.

Ortodoxismul care a luat sub aripa lui de cloacă și pulul națiunii române, prin esența lui însăși, legat și așezat pe o anumită idee de universalitate spirituală, era impropriu creării unui stat. Dar era în măsură, precum a și dovedit-o să păstreze o națiune și a păstrat-o, după cum putem verifica istoric, național și ortodox împletinindu-se în mod egal întru crearea fenomenului românesc. Atât numai.

Statul de import, Statul de azi, nu l-au inventat interesele economice și politice ale puterilor europene, cu sprințul plătit ori sincer al cărmărilor romantice dela 1848, al bonjuristilor pașoptiști, alurli de bombastica frazel revoluționare și mai ales cu neîmblățul concurs al generației din pragul războiului așa zis de independență. Și așa s'a întâmplat că statul acesta, prematur și periculos, n'a fost niciodată o realitate tehnică a națiunii românești celei adevărate, pentru simplu fapt că această națiune nu era în măsură să-și dea un stat decât la definitivă ei încheiere, eveniment care trebuie să se producă acum, în timpurile noastre, concluzie firească a războiului pentru unitatea națională.

Statul invenție, a rămas pe mai departe statului, alstrelgilor protectori — germani până la războiul cel mare, francezi după acela — și al instrumentelor din mâna acestor streini, politicieni români dela C. A. Rosetti, mason și semidot, până la democratul tincturat cu lezuitism de o anumită extracție blajină, Iuliu Maniu.

Împotriva acestui stat, fără adevărate organice cu națiunea, artificial și parazit, european, parlamentar și constituțional, creat de internaționala masonică a sec. XIX, se ridică azi ca un singur val națiunea întreagă, națiunea celor cari produc și muncesc, națiunea una singură și nu o clasă anumită. Pentru că din fiece și în ciuda celor cari malmuțare marxismul în România, națiunea românească n'a cunoscut desvoltarea înăuntrul ei a claselor cu interese antagonice.

Împotriva statului întreținut și cultivat prin zelul tuturor partidelor așa zise de guvernament, reprezentate sau nu în Parlament — cazanul Satanei din care se pompează viață în vinele statului de import — de la liberali la goști și dela lupști la național-țărăniști, eliei interesate și strâns legate pe deasupra deosebirilor aparente, se ridică azi națiunea, prin toate categoriile active dinlăuntru ei și reclamă cu țarie un stat nou, un alt stat, al ei numai al ei. În care să nu abă cuvânt nici dragomanii puterilor cari ne „ocrotesc” și ne „asistă”, nici antreprenorii delmagoriei electorale, vajnicii

Moment pre-revoluționar

de Ioan Victor Vojen

Sunt stăpânite de altceva: De nevoi. De necesitatea de-a mânca. De-a trăi. Ceeace apropie astăzi pe indivizi sunt interesele. Interesele economice în primul rând. Cei de aceeaș breaslă, din aceeaș categorie socială rup din prima clipă legătura colorată a partidului și se adună cu variații de nevoi pentru cu unmi cu aceștia se înțeleg, numai în această unire mai au încredere. Asistăm astăzi la manifestările și intrunirile funcționarilor, patronilor, chirașilor, proprietarilor, profesorilor așa cum alte dată asistăm la manifestațiile partidelor. Și aceste organizații nu cer puterea, cer numai dreptul la viață. Și nevoile și le arată prin vorbă și scris dar și le arată și prin fapta atunci când foamea sugrămă. Devine — în fața neputinței statului — forță ostilă și revoluționară.

Că statul este neputincios numai este necesar de demonstrat fiindcă se vede. Forțele celor cu interese comune cresc tot mai mult și devin tot mai periculoase. Statul este neputincios pentru că se găsește în fața neprevăzutului. Pentru că n'a calculat nici odată că va avea de-a-face cu grupuri. Statul actual este organizat și există ca să satisfacă pe individ. Scopul său și însăși sensul existenței sale este unul izolat. În vederea acestui scop sunt făcute legile, sunt create toate instituțiile.

Lată însă că individul se integrează și cere altceva decât libertate și siguranță proprietății. Adică cere totmai ceeace statul așa cum este astăzi organizat un-și poate

Este cu adevărat greu, a-proapoe cu neputință, să te desluși de moment și cu un singur salt al voinții să te svari pe pedestalul „obiectivului”, din înălțimea căruia să privești apoi cu un ochi rece și nepărtinitor frământările lunei în care trăiești și pe care le simți și tu — ca și toți ceilalți — până în adânc!

Și este cu atât mai greu în clipa actuală pentru că astăzi toate cele cari până acum câțiva vreme erau eurgeri învitate și domoale se precipită în flarente furioase și nestăpânite încercând să cuprindă totul, să dirăme totul și să-și croiască astfel o nouă mază.

Fiecare dintre noi simte astăzi că trăiește o viață de provizorat de tranziție, că întreaga așezare socială existentă azi pe care să se prăbușească, că vechile cadre au devenit neîncăpătoare pentru forțele vii cari cer dreptul imperios la o viață nouă; fiecare își dă seama că trăiește un moment de pauză asemănător cu cel ce vestește furtuna.

În clipe de acestea rafin-nen care a condus pe individ pe drumul bine știut — dispar, vechile discipline cari garantau altădată ordinea, se dovedesc neputincioase, iar marea dezorientată își caută scăparea prin orice mijlocue nemai putând să judece și nemai fiind în stare să deosebească o cale bună de o alta periculoasă.

În clipe de acestea, de panică, un fapt divers poate deveni un eveniment social, un tribuna-zou popular și o manifestație de ordine naționalistă și piosă preilej de sânge și ură!

În clipe de acestea forțele noi, considerate până atunci revoluționare și distrugătoare de ordine — sunt cheamte să îngună în locul vechii discipline neputincioase o altă ordine, izvorâtă din necesități și crescută organic din realități.

Și astăzi oricare dintre noi își dă seama că lupta între ordinea nouă — creatoare — și cea veche — agonizantă — a început.

A însemna însă constituțioas și nepărtinitor toate aceste semne ale vremii tale, iată greul și poate imposibilul.

Pentru că vremea zilelor noastre este mai grăbită chiar decât gândul. Totuși din haosul acesta multiplu de idiosvârcoliri și violente se pot delușa câteva tendințe precise și ușor de controlat de oricare dintre noi, indiferent de convingerile sale politice sau de atitudinea sa spirituală. Tendințe politico-sociale economice și spirituale.

În primul rând — chiar din experiența zilelor d'în urmă — se lămurește un fapt. Ceeace agită astăzi masele, chiar agită astăzi masele, — un mișc sunt vechile idei și rezuri politice, vechile credințe optimiste în posibilitățile cutărui regim de guvernământ sau cutărui partid politic. Astăzi față de repetatele schimbari sau de trîmbițele programelor de guvernare majoritatea rămâne neinteresată și surdă pentru că nital politicanismul salvator a decedat.

Nu-mi asistăm în ziua de azi la manifestațiile impresionanle de idinoră. Manifestații averescanue, liberale, țărăniște. Masele numai sunt simțute și organizate de crezurile politice de partid.

(Sea înuare în pag. II-a)

(Continuare în pag. II-a)

Moment pre-revoluționar

Joc de atitudini

— Continuare din pag. 1 —

da pentru simplul motiv că misiunea sa este alta. Sau a rămas alta. Dar vremurile s-au schimbat și realitățile sociale de asemenea. Și în totdeauna tot ele au învins până la urmă.

Statul democrat încearcă să le înăbușe pentru că însăși existența lor îi face misiunea sa imposibilă de împlinit. Aceste forțe se organizează atunci contra sa. Se pregătesc de luptă. Acesta este momentul de față. Momentul pre-revoluționar.

Sar putea argumenta de vreme ce susținător încă îndârjit al actualului stat democratic că cele scrise mai sus se aplică numai clasei burgheze care în definitiv nu copleșează prea mult fiindcă este — în comparație cu marea masă a populației dela sate — minoritară.

Intrădeavă în pătura țărănească conflictul între stat și grupul legat economic în un alt aspect. Să-l schițăm sumar. Concluziile vor fi aceleași.

Democrația cu formele sale de organizare a fost pentru marea noastră o marfă de import. În el doilea rând prin însăși esența ei a rămas îndiferentă față de vechile forme de organizare (Bine înțelegem că este vorba de forma-

venea în conflict cu ordinea prestabilită de formulele venite plescon din Occident!) Să-l păstrăm — recunoscând toți cei ce s-au ocupat cu sociologia la noi — vechiul sistem de organizare moștenit din bătrâni. Alături de primarul și consiliul comunal ales prin politică a rămas — sfatul, iar în contra sistemului de muncă individual — cooperația. Cu numirile ei diferite după vacanțe și regiuni: de-a valmașia, etc.

Există deci un conflict în stare latentă și la sat. Intre formulele legate de organizare și cele existente. Intre democrația internaționalistă și autohtonismul local. Intre formula stăpân și viața existentă.

Dar există și un alt conflict acesta evident și deseori prilejurilor de violențe și revolte. Clasa țărănească este o clasă muncitoare. Ar trebui pentru ea muncească să-și aibă și dreptul de-a trăi viața care-i place. Care-i trebuie mai precis. Astăzi clasa țărănească este numai formal și neîndeplăgit reprezentată. Deaceia e veșnic nemulțumită și murmură.

Sau se revoltă când statul trece printr-o criză de autoritate și posibilitățile de repr-

curând autoritatea, având astăzi prea mulți dușmani ca să-i sapă temelii.

Posibilitățile actualiei organizații în fața acestor realități? Nici una! Procesul este același ca cel descris mai sus. Grupul de interese profesionale este înlocuit în grupul de interese locale. Statul ca să-și poată întrefine astăzi imensul său aparat administrativ apasă tot mai greu asupra producătorului. Conflictul se accentuează pentru că producția agricolă nu-și poate găsi din multiple motive — externe și interne — posibilități de desfășurare echitabilă. Demagogia politică anismului încurajează apoi gândul revoltei. Și poate se și bizne pe izbucnirea ei cu credința că o va canaliza în folosul său. Căleul profund eronat fiindcă grupurile legate atât de strâns nu se pot integra într-un sistem în care individul e scop. Ele cer o altă organizație, alt sistem politic în conștientizarea cănuia ele să conteze și chiar să decida. De aceea se pregătesc, își clarifică conștiința existenței lor și definesc astfel și ele momentul pre-revoluționar. Alături cu celelalte forțe pe care le vom analiza într-un număr viitor.

Ne-au fost dragi întotdeauna oamenii inteligenți. Și i-am prețuit și mai mult când au fost și de caracter. Pentru noi care avem un crez, bun rău cum e, e al nostru, nu e de ajuns să știi scrie frumos, ci mai ales să crezi în scrisul tău care să fie întotdeauna imaginea fidelă a credințelor tale cari să nu oscileze dela o zi la alta.

Am fi vrut să nu ne mai ocupăm de unii foști prieteni dela *Dreapta*, pentru că nu place să respectăm amintirea unor oameni în sufletul și în caracterul cărora, am crezut.

Dar iată că ultimul număr al *Dreptei* iar ne atacă, și de această dată aduce în discuție și organizația Gărzii de Fier.

Pentru respectarea adevărului ne vom spune și noi cuvântul.

Iată cum stau lucrurile.

D. Efitimie Horescu a redactat acum un an ziarul *Dreapta*, condus de președintele centrului studențesc București. Cu el au venit și alți oameni, cari au fost primiți în casa studenților pentru că păreau că se integrează ide-

țe ca și atunci când scria la *Dreapta* studențească.

Dar s'au înșelat. D. Horescu a venit, a ascultat, a promis și pe urmă a găsit de cuviință să-și însușească toată inițiativa la care fusese chemat numai să colaboreze și inducând în eroare buna credință a unor oameni — înțelegi cari oameni, d-le Horescu! Nu? — a scos din nou *Dreapta*.

Dar acest joc de atitudini a continuat. D. Horescu a uzurpat titlul gazetei studențești, care aparține C. S. B., înscriindu-l la tribunal pe numele său.

Dacă nici această atitudine nu e condamnată și nu l-a făcut pe d. Horescu cel puțin să tacă, atunci noi numai avem de spus nimic.

Am dori numai ca cel puțin de acum înainte să nu ne mai înșelăm în prietenie, așa cum ne-am înșelat acum.

Induioșat, probabil de ineficiența acțiunii „Dreptei”, d. Oct. Neamtu, propune un front comun al naționalismului.

Toate bune, dar nu dori să

Continuare din pag. 1

în conflict cu ordinea prestabilită de formulele venite plescon din Occident!) Să-l păstrăm — recunoscând toți cei ce s-au ocupat cu sociologia la noi — vechiul sistem de organizare moștenit din bătrâni. Alături de primarul și consiliul comunal ales prin politică a rămas — sfatul, iar în contra sistemului de muncă individual — cooperația. Cu numirile ei diferite după vacanțe și regiuni: de-a valmașia, etc.

Există deci un conflict în stare latentă și la sat. Intre formulele legate de organizare și cele existente. Intre democrația internaționalistă și autohtonismul local. Intre formula stăpân și viața existentă.

Dar există și un alt conflict acesta evident și deseori prilejurilor de violențe și revolte. Clasa țărănească este o clasă muncitoare. Ar trebui pentru ea muncească să-și aibă și dreptul de-a trăi viața care-i place. Care-i trebuie mai precis. Astăzi clasa țărănească este numai formal și neîndeplăgit reprezentată. Deaceia e veșnic nemulțumită și murmură.

Sau se revoltă când statul trece printr-o criză de auto-

ritate și posibilitățile de repr-

curând autoritatea, având astăzi prea mulți dușmani ca să-i sapă temelii.

Posibilitățile actualiei organizații în fața acestor realități? Nici una! Procesul este același ca cel descris mai sus. Grupul de interese profesionale este înlocuit în grupul de interese locale. Statul ca să-și poată întrefine astăzi imensul său aparat administrativ apasă tot mai greu asupra producătorului. Conflictul se accentuează pentru că producția agricolă nu-și poate găsi din multiple motive — externe și interne — posibilități de desfășurare echitabilă. Demagogia politică anismului încurajează apoi gândul revoltei. Și poate se și bizne pe izbucnirea ei cu credința că o va canaliza în folosul său. Căleul profund eronat fiindcă grupurile legate atât de strâns nu se pot integra într-un sistem în care individul e scop. Ele cer o altă organizație, alt sistem politic în conștientizarea cănuia ele să conteze și chiar să decida. De aceea se pregătesc, își clarifică conștiința existenței lor și definesc astfel și ele momentul pre-revoluționar. Alături cu celelalte forțe pe care le vom analiza într-un număr viitor.

IOAN VICTOR VOJEN

Statul de import

din pagina 1

na a îndupărilor abile, chemarea a răsunat istora a neaste conlonești ouă li revine năsture de a da națunei tul pe care il me-

omina trezida a lucrurilor stăpânind și interveni pentru extirpare a stărilor de sus. Si, formal apărarea aia zisel ordi-re, de către coletia anarhică, este un act de revoltă care tre-buie sancționat neîntârziat de

omina trezida a lucrurilor stăpânind și interveni pentru extirpare a stărilor de sus. Si, formal apărarea aia zisel ordi-re, de către coletia anarhică, este un act de revoltă care tre-buie sancționat neîntârziat de

Asile Marin

2 II 93

aramureșului

Ne-a fost dragi întotdeauna oamenii inteligenți. Și i-am prețuit și mai mult când au fost și de caracter. Pentru noi care avem un crez, bun rău cum e, e al nostru, nu e de ajuns să știi scrie frumos, ci mai ales să crezi în scrisul tău care să fie întotdeauna imaginea fidelă a credințelor tale cari să nu oscileze dela o zi la alta.

Am fi vrut să nu ne mai ocupăm de unii foști prieteni dela *Dreapta*, pentru că nu place să respectăm amintirea unor oameni în sufletul și în caracterul cărora, am crezut.

Dar iată că ultimul număr al *Dreptei* iar ne atacă, și de această dată aduce în discuție și organizația Gărzii de Fier.

Pentru respectarea adevărului ne vom spune și noi cuvântul.

Iată cum stau lucrurile.

D. Efitimie Horescu a redactat acum un an ziarul *Dreapta*, condus de președintele centrului studențesc București. Cu el au venit și alți oameni, cari au fost primiți în casa studenților pentru că păreau că se integrează ide-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Preotul Georgescu-Edineți

Dobroavă studenților, preotul N. Georgescu-Edineț, în luptă cu marea masă a țării, care este un stat în stat, pe care îl numim „statul de import”.

Statul de import este o țară, împotriva căreia și a unui servitor al lui Dumnezeu nu poate decât să întărească credința

6000 de proprietari rurali, stăpânind între 50—100 jugare cabștrale, 4000 sunt exeri, iar dintre marea proprietate, peste 100 de jugare, 80 — din proprietatea rurală aparține tot exerilor.

Cu pădurile povestea se repetă. Astăzi exeri stăpânesc 80% din marea proprietate și 67% din marea proprietate. Lemnul și pășunile sunt în marea mână. Țăranul este astfel deposedat de

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Natiunea împotri

Unu

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

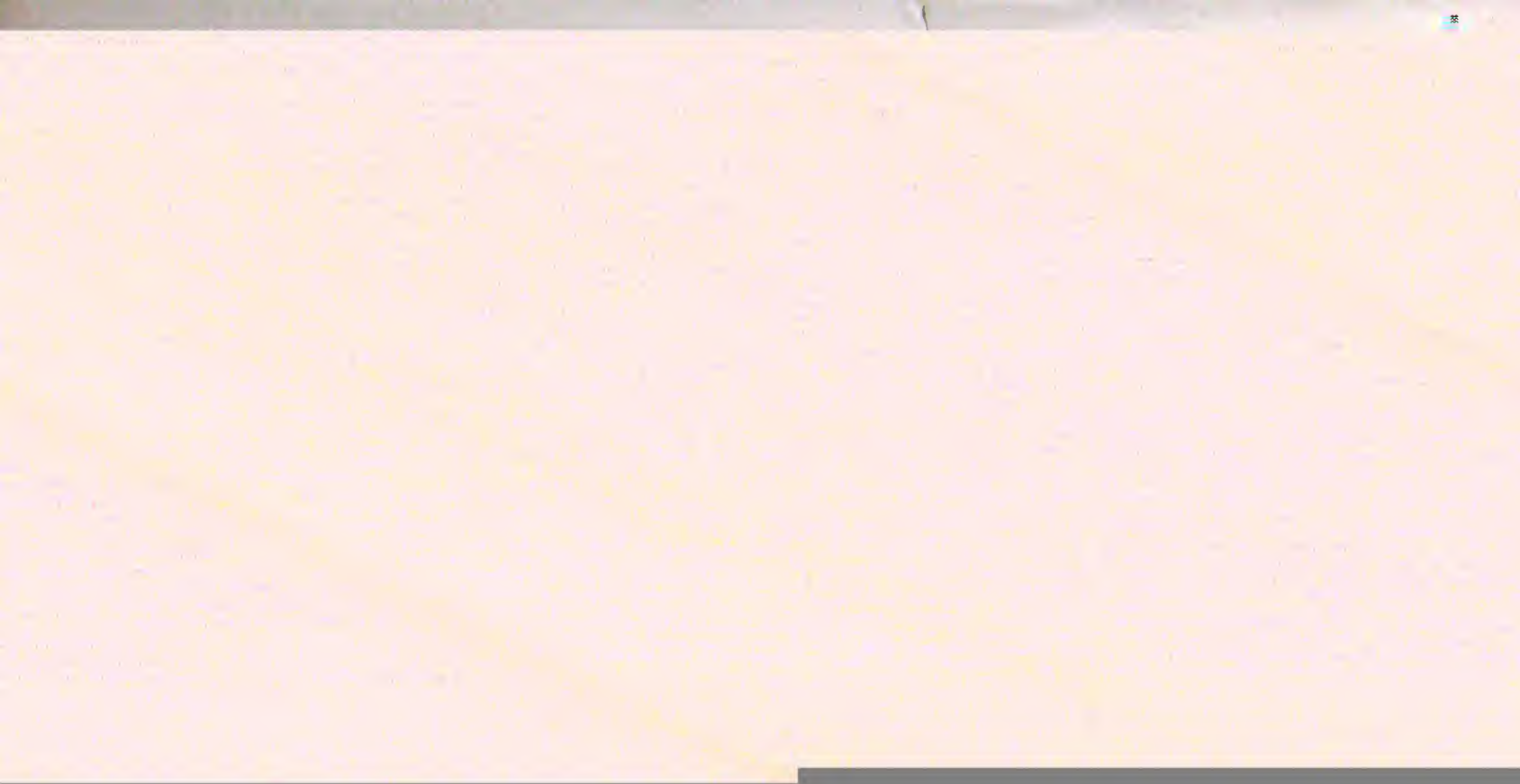
list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

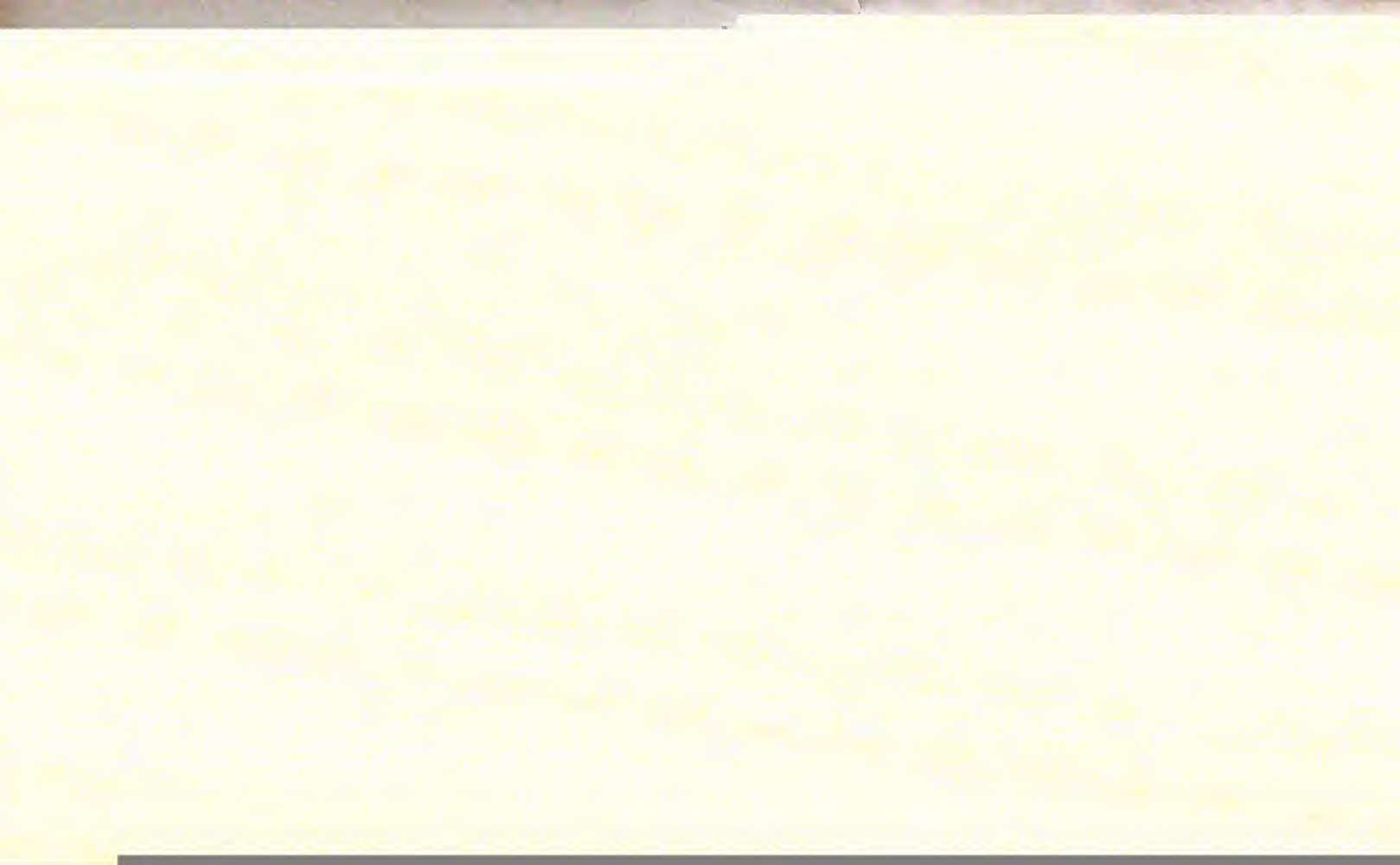
list pentru că socoteau că d. Horescu are aceleași credin-

Logica este astfel: când numai apărea *Dreapta* sub prima ei formă, prietenii de-ai noștri au invitat pe sus zisul domn să colaboreze la o publicație cu caracter națio-

Tragedia M

1a prănuşire, guvernatorul

Iar salariile

onomia politică, funcție socială

Decl. economia și economiștii să lase la o parte speculațiunile metafizice asupra diferitelor concepte pe care tot ei le-au pus în circulație — valoare, rentă, justul preț, etc., — și să privească această disciplină dintr'un punct de vedere și mai înalt și mai fecund — economiștii trebuie să gasească mijloacele care să asigure societății din care fac parte — nu unei utopii cretăști din

Privită mai de aproape această limitare a obiectului economiei politice se explică suficient prin arătarea momentului când a luat naștere ca disciplină de bine stătută. Născută în timpul când capitalismul — formă de organizare optimă a societății în vederea producerii de bunuri — cucerea victorios cele mai realcitate state, — economia a fost pusă și ea în slujba intereselor capitalistilor. Nu așa cum înțelege vulgular nostru a fi în slujba cuiva, ci prin această interdependentă de atitudine spirituală care se stabilește într-un moment istoric oarecare, între preocupările înrudite ale spiritului uman. Capitalismul avea nevoie de dărmarea tuturor rezistențelor care se opuneau expansiunii sale care tindea la înglobarea tuturor manifestărilor sociale în același sistem: producerea cât mai nestăvilită. Conducătorii politici prin legile care le-au elaborat în apărarea și promovarea capitalismului au dus la a servirea claselor muncitoare în folosul celor deținătoare a mijloacelor de producție, mașini și credit. Economia politică la rândul său a exaltat rolul întreprinzătorului și al capitalului în producerea bunurilor, și a argumentat cu un lux impresionant de ingeniozitate și talent că partea de bunuri care revine întreprinzătorului și capitalismului nu trebuie măsurată și cu cea care e lăsată muncitorului.

LUPTA PETRU CRUCE

de Mihail Stelescu

Ziua de 24 Ianuarie, începând cu acest an 1933, va rămâne în istoria țării cu o dublă însemnătate: cea de aniversare a unirii și cea de începutul luptei creștinătății în contra anticreștinilor și ateismului din ce în ce mai amenințător care cuprinde viața noastră de stat sub influența masoneriei naționale sau internaționale.

Incidentele dela Parcul Carol nu trebuie privite ca o simplă basculă publică între forța polițienească hotărâtă de a menține ordinea și masa publicului, căutând desordinea. Ele nu pot fi privite nici prin prisma intenționat dezvoltată în presă că agenți tulburători au cauzat măcelul.

Salvele de foc în plin și în aer dela Parcul Carol trebuie să se caute ecou într'un consiliu de miniștri de sub înalt patronaj ce avusese loc câteva zile înainte. La acest consiliu de miniștri luase parte și I. P. S. S. Patriarhul. Și s'a spus că dacă va îndrăzni să se așeze în fruntea procesiunii pentru cruce, mitralierele vor trage chiar și în el.

Anumiți cavaleri cu nume răsunătoare din evul mediu trimiși al nu știu cărui ordin, convențiuni secrete între Liga Națională și statul nostru și influențe străine de guvern pe lângă Capul statului au cauzat rezistența păgână a autorităților, slugi plectate tuturor venetiilor de neam și credință.

Proecții amenințați că vor fi scoși din buget dacă se vor ralia procesiunii pentru cruce. Iar înainte de bătălia dela Parcul Carol cu o zi, soldele de echipare nepăluite de luni de zile achitate imediat și la punct, și promisiunea solemnă tuturor ofițerilor că după manifestație,

după înfringerea ei, achitarea restanțelor.

Unde sunt atunci motivele cabalistice inventate de pe banca ministerială?

Ce poate răspunde la aceste toate pregătiri de crimă premeditată în contra populației creștine, tucuriul subsecretar de stat care agit drept dovadă a măsurilor luate o ghioagă desgroată din cripta lui Dragoș Vodă, rodul imaginației bolnave și imbecile a siguranței noastre de stat.

S'a mers până acolo în discreditațiile avute în jurul crucii încât să se creadă de prisos și crucea de pe stema țării.

Dar ce cred oare păgânii? Dar ce cred oare acești avortoni al alcovurilor concubine, acești viermi al organismului nostru creștin, că lupta pentru cruce s'a oprit aici?

Sus la Parcul Carol doarime somnul de veci reprezentantului ostașilor români creștini sacrificați pentru un ideal de unitate națională și suferință. Acela reprezintă suferința înțregă a creștinătății de pe aceste plajuri românești.

Lupta pentru cruce nu însemnează numai depunerea unei cruci la capătul lui, morți bătute de soartă, lupta aceasta însemnează depunerea definitivă a crucii pe frontispiciul statului român.

Când tronul și Biserica se dărimă haotic în gura căscată a revoluțiilor mase, când fiii lui Iudei și servii lor caută să dărime, peste tot, cu mistrele, lumea creștină pentru a intra în desfrul, să ste merenarii lor din țara aceasta că nu cu mitraliere și nici cu tunuri și nici cu vreo armă care există în lume, vom putea fi oprit în lupta noastră pentru creștinarea, pentru moralizarea și pentru ridicarea acestei țări.

PENTRU „DREAPTA“

În ultimul număr al „Dreptei“, redactorii ei cuprungi de o subtilă logoră, îmi fac cîntec să-mi pomenescă numele, însoțindu-l cu aprecieri mai mult sau mai puțin magnifice, în patru articole.

De oarece timpul și spațiul mă împiedică să fac un lux asemănător, voi răspunde fiecărui pe scurt.

D-l Mirecea Vulcănescu, sezîndu-se de evonurile cafenelei, îmi dă lămuciri pe care nu i le-am cerut și precizează că ocupă cinci funcțiuni la Stat.

Regret excesul de zel al d-lui Mirecea Vulcănescu și-l rog să fie tot atât de amabil și de prompt dacă li voi cere vre-odată lămucirile pe care le-a publicat spontan și inutil.

D-l Octavian Neamtu are o a-

titudine exact contrarie colegului său de redacție.

Pe când primul răspunde când n'a fost întrebat, cel de al doilea face când e întrebat.

Rogăsem, direct și precis, pe d-l Octavian Neamtu să-mi spună din ce lojă face parte.

D-sa se plînge pe două coloane de indiscreția mea, deplorând că eu, Milail Polihroniade, am furat ideile expuse de d-sa. Neamtu Octavian și de-clară hotărât:

„Cu părere de rău am constatat că despre lucrurile pe cari vrea să le cunoască, eu nu vreau să vorbesc“.

Cu alte cuvinte d-l Octavian Neamtu nu vrea să mă lămurească din ce lojă face parte, lău act!

M. P.

Incă un decorat!

Ziarul „Adevărul“ anunță cu litere de-o șchioapă că d Teodor Iorga a fost decorat cu Coroana României în gradul de cavaler.

Pentru cîntorii care-și inchipue că această decorare s'ar fi datorind vreo unei fericite filiațiuni cu fostul apostol, ex-prim-ministru N. Iorga, ținem să precizăm că acest domn Teodor Iorga este samșar, precupeț, automobilist și evident omul de a-faceri, deci „secretarul particular“ al lui Em. Sochor.

În țara în care savantul dr. C. Paulescu a murit nebdogit în seamă de oficialitatea imbecilă, fără nici o decorație, faptul că Teodor Iorga sau Aghință Tă-

lăuanu sunt membri ai ordinelor Coroana și Steaua României, e o cinste să nu fii decorat.

Frontul s'a supărat

„Frontul“, organul oficial al comunismului în România, e tare supărat pe „Axa“, pe redactorii ei și... pe „Garda de Fier“.

În No. 4 publică o pagină „Despre „Axa“ unei demagogii fasciste“, în No. 5 o altă pagină despre „Demagogia gării de Fier“, în No. 6 o a treia pagină despre „Garda de Fier“ - Garda Fascismului înfățișat în No. 7 atacînd „Stînga“ atacă și „Axa“ și discutînd „cazul Fortu“ bagă pe redactorul nostru Mihail Polihroniade în rândul dușmanilor muncitorimel împreună cu d-nii Stelian Popescu, Nichifor Crainic, Grigore Fortu și Ferdinand Kocia. De ce se supără „Frontul“ și partidul comunist?

Pentru că extrema dreaptă românească, revoluționară anti-

capitalistă dar națională, capătă un excedent din ce în ce mai mare asupra maseelor muncitorești?

Pentru că demagogia rosie, propagată de colportorii evreici Moscovei, se izbește de bariera de neînfrînt pe care o constituie acțiunea de luminare națională, întreprinsă de „Garda de Fier“ în sanul proletariilor.

Dacă acestea-s motivele supărării „Frontului“, atunci cu părere de rău trebuie să-l vestim că se va mai supăra.

Ca și în Italia fasciștă, ea și în Germania național-socialistă, mișcarea de extremă dreaptă va cuprinde și în România tot cei mai buni, mai luminați și mai cinstiți în muncitorimea noastră.

„Axa“, militînd un crez de eliberare a muncitorimel românești din ghimerele capitalismului spoliator și internațional, corespunde unei necesități de masă simțite și ea atît de tîrziu cît al ei.

Deaceia „Frontul“ se va mai supăra!

Acesta este ultimul număr ce se mai trimite persoanelor cari au primit revista fără să achite abonamentul.

Am anunțat în diferite rânduri că nu suntem subvenționați de nimeni.

Tablou marxist pentru „Stînga“

„Marxiștii“ dela „Stînga“, mă somează bătaios să public lista avantajilor „burgheze“ de care s'au bucurat sau se mai bucură Ma execut!

1) PAVEL PAVEL — deputat național-țărănist de Bihor, 30.000 lei pe lună, — bursier al statului la Paris timp de doi ani.

2) PETRE PANDREA — fost „al treilea“ atașat de presă român la Berlin cu 40.000 lei pe lună, — redactor la o-ficiul naț. țărănist „Dreptatea“ cu 8.000 lei pe lună.

3) V. STANCIU — fost deputat național-țărănist de Iași în legislatura 1928-1931, 30.000 lei pe lună, — avocat la Casa Centrală Cooperativă.

4) EUGEN MIHAILEANU — directorul „Culturii Populare“ pe lângă Municipiul București — Director al cantinei muncitorești „Vocevoalul Mihail“.

5) N. TATU — redactor la o-ficiul „național-țărănist „Dreptatea“.

6) MIRCEA GRIGORESCU — secretar de redacție la „Adevărul“ cu 12.000 lei pe lună.

7) HORIA ROMAN — fost diurnist la „Educația Poporului“ cu 6.000 lei pe lună, redactor la „Adevărul“ cu 4.000 lei pe lună.

8) E. Marghita — redactor

la „Adevărul“ cu 8.000 lei pe lună.

9) TRAIAN HERSENI — asistent universitar la sociologie cu 6.000 lei pe lună, — bibliotecar la institutul social cu 4.000 lei pe lună, — colaborator la „Dreptatea“.

10) D. AVRAM — avocatul legației germane, reprezentantul firmei „Siemens-Schuckert“ introducătorul cereei societății „Siemens“ pentru a obține concesiunea telefonnelor.

Așa dar „marxiștii“ dela „Stînga“, care manăncă în fiecare zi carne de burghez, sunt toți oameni cu situații burgheze solide și sunătoare și mai toți membrii, deputați

sau „ideologi“ ai partidului dela putere.

Ei bine a serie zilnic articole „revoluționare“, a lovi zilnic în „infimul capitalism“ și a fi în același timp turfiser al partidului „burghez“ care guvernează, mi se pare prototipul lichelișmului.

Iar a deplînge zilnic pe bieții someuri care mor de foame din cauza „mizerabilului capitalism“ și a fi în același timp profitor al burselor, mandatelor parlamentare, redacțiilor, diplomației capitaliste, mi se pare o acrușinată ipocrizie.

Și caracterizarea „Frontului“ îmi pare justă: „Stînga diversism național-țărănist“.

P.

Citiți
și
răspândiți
A x a

Redacția și administrația
I. V. Voien, Str. Aureliu
Nr. 10, București, III

